

ملاک تورم جیب مردم است

اثرات افزایش سرسام آور قیمت ها در زندگی عادی مردم کاملاً قابل حس می باشد. در حالی که اکثریت مردم در اندیشه چگونگی تأمین مایحتاج عمومی و پاسخگویی به نیاز روزمره خانواده است بیان برخی از اصطلاحات اقتصادی و طرح مسائلی از قبیل تورم نقطه به نقطه برای آن ها غیر قابل فهم بوده و توجه کننده خوبی برای کاهش تورم نمی تواند باشد.

وقتی اکثریت مردم در برابر موج گرانی توان ایستادگی نداشته و معیشت شان هر روز با سختی های بیشتری مواجه می باشد پذیرش ادعای کاهش تورم برای آن ها تقریباً غیر ممکن می شود.

مردم به آمارهای تخصصی اقتصادی کاری ندارند و برای درک آن ها نیز اطلاعات کافی و وافی ندارند. قیمت گوشت، مسکن، حبوبات، لبنیات، خودرو و ... برای آن ها معیار کاهش یا افزایش تورم محسوب می شود. آمارهایی که فهم شان برای مردم عادی نیاز به توضیح بیشتری دارند قادر نخواهند بود توجه کننده برخی از موارد اقتصادی از جمله کاهش تورم باشد.

گاهی وقت ها از سوی مسئولین اقتصادی بحث هایی در مورد کاهش تورم انجام می شود و به دنبال آن دنیایی از اصطلاحات اقتصادی بر زبان ها جاری می شود ولی تا زمانی که اثرات این کاهش در زندگی عادی مردم لمس نشود اعتماد کردن به آن آمارها امری غیر طبیعی جلوه خواهد کرد.

یکشنبه گذشته دکتر روحانی رئیس جمهور در یکی از سخنرانی ها گفت: آمارهای دو ماهه اخیر و نیز روز گذشته مرکز آمار نشان می دهد که هم نرخ تورم ماهانه و هم تورم نقطه به نقطه نسبت به ماه های ابتدایی سال کاهش یافته است.

یک کارمند عادی و یک بازنشسته سر و کاری با تورم نقطه به نقطه ندارند. برای آن ها کاهش تورم به معنی کاهش قیمت گوشت و مرغ است و به عبارتی دیگر وضع معیشتی ملاک اصلی برای تشخیص افزایش و یا کاهش تورم می باشد.

روحانی در تبلیغات انتخاباتی در سال 92 گفته بود که ملاک تورم جیب مردم است. این گفته رئیس جمهور برای اکثریت مردم که آشنایی با

آمارهای تخصصی اقتصادی ندارند بسیار قابل درک و قابل قبول است.

جیب مردم نشان دهنده افزایش تورم است هرچند که آمارهای تخصصی خلاف آن را بازگو کنند. مردم دوست دارند در تعیین وضعیت تورم به همان گفته رئیس جمهور در زمان تبلیغات انتخابات ریاست جمهوری پایبند باشند و فارغ از هرگونه اصطلاحات دهان پرکن و سخت فهم، جیب خود را معیاری مهم و قابل اعتماد برای کاهش و یا بالا رفتن تورم قرار بدهند. والسلام